

Sygn. akt I C 721/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 października 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Magdalena Puksza

po rozpoznaniu w dniu 05 października 2018r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółka Akcyjna z siedzibą w W.**

przeciwko **G. J.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego G. J. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 4.477,37 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem złotych trzydzieści siedem groszy) z poniższymi odsetkami od następujących kwot:

- 4.436,92 zł (cztery tysiące czterysta trzydzieści sześć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 stycznia 2017r. do dnia zapłaty,

- 40,45 zł (czterdzieści złotych czterdzieści pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 stycznia 2017r. do dnia zapłaty.

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 673 zł (sześćset siedemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 44 zł (czterdzieści cztery złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Anita Wolska

I C 721/17 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 stycznia 2017r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanego G. J. kwoty 4.477,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 4.436,92 zł oraz wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 40,45 zł Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 10 maja 2016r. zawarli na odległość umowę pożyczki o nr (...). Pozwany nie wywiązał się z niniejszego zobowiązania t.j. z obowiązku spłaty. Następnie w dniu 07 grudnia 2016r. doszło do zawarcia cesji wierzytelności pomiędzy pierwotnym

wierzycielem a powodem. Zadłużenie pozwanego na dzień wniesienia niniejszego pozwu stanowiło kwotę 4.477,37 zł, na którą składała się kwota 4.436,92 zł tytułem należności głównej oraz kwota 40,45 zł tytułem naliczonych odsetek ustawowych od niespłaconego kapitału, wynikającego z przedmiotowej umowy od dnia 02 grudnia 2016r. do dnia następnego, po dniu, w którym pierwotny wierzyciel zakończył naliczanie przysługującej mu należności, a do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu. Natomiast pozwany został powiadomiony o przelewie wierzytelności i jednocześnie wezwany do dobrowolnej spłaty pismem z 12 grudnia 2016r., czego nie uczynił. Tym samym wniesienie pozwu stało się konieczne i uzasadnione(k.2-5)..

W dniu 10 kwietnia 2017r. (k. 6) w elektronicznym postępowaniu upominawczym został wydany nakaz zapłaty, uwzględniający żądanie pozwu.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2017r. (k. 7-8) pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska podnosząc, iż nie został powiadomiony o przelewie wierzytelności i nie otrzymał wezwania do zapłaty z dnia 27 stycznia 2017r.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska. Nadto powód podniósł, iż skierował stosowne zawiadomienie do pozwanego na adres który jest tożsamy ze wskazanym przez pozwanego w jego sprzeciwie. Nadto przywołał treść art. 509 § 1 k.c. i zaznaczył, iż przelew dochodzi do skutku bez zgody dłużnika. Oznacza to, że może on o cesji nie wiedzieć, a brak zawiadomienia nie powoduje nieskuteczności przelewu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 maja 2016r. pozwany zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. Ramową Umowę Pożyczki nr (...). Jako adres do korespondencji wskazał ul. (...) (...) (...) S.. Jeżeli pożyczka lub jej część nie zostanie uiszczona w terminie Pożyczkobiorca zobowiązany był do zapłaty oprócz kwoty P. odsetek za czas opóźnienia t.j. za okres od Daty Spłaty P. do dnia zaksięgowania kwoty P. na Rachunku Pożyczkodawcy (pkt 15.1 umowy). Odsetki za czas opóźnienia naliczane są w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2 Kodeksu cywilnego t.j. dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki ustawowe za opóźnienie wynoszą sumę stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych). W przypadku zmiany, będącej wynikiem zmiany w wysokości odsetek, o których mowa w art. 481 Kodeksu cywilnego, Pożyczkodawca poinformuje Pożyczkobiorcę o tej zmianie niezwłocznie po jej nastąpieniu (pkt 15.2 umowy). Zgodnie natomiast z pkt 19.5 tej umowy Pożyczkodawca ma prawo scedowania (przekazania) praw do wierzytelności na osoby trzecie. Pozwanemu otrzymał pożyczkę gotówkową w kwocie 3.700 zł z terminem zwrotu do 30 dni t.j. do dnia 09 czerwca 2016r. Określoną prowizją w kwocie 462 zł. Tym samym do spłaty łącznej kwoty 4.162 zł.

k.p.c.

Bezsporne a nadto dowód:

- **Ramowa Umowa Pożyczki nr (...) z dnia 10.05.2016r. k.22-28,**
- **formularz informacyjny k.29—31,**
- **harmonogram k.32,**
- **potwierdzenia przelewu k.72,73.**

W dniu 07 grudnia 2016r. pomiędzy powodem (Cesjonariusz), a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (Cedent) zawarta została umowa ramowa przelewu wierzytelności. Zgodnie z § 3 ust.2 na mocy niniejszej Umowy Cedent dokonuje przelewu na rzecz Cesjonariusza Wierzytelności pieniężnych określonych w poszczególnych Porozumieniach oraz wskazanych w Załączniku nr 1A i Załączniku 1B do poszczególnych Porozumień wraz z wszelkimi związanymi z nimi prawami i roszczeniami, w tym w szczególności zaległe i przysługujące odsetki umowne i odsetki ustawowe, od 1.01.2016r. odsetki ustawowe za opóźnienie, prowizje, koszty naliczone przez Cedenta, a

Cesjonariusz Wierzytelności te nabywa oraz zobowiązuje się zapłacić Cedentowi wynagrodzenie określone w § 2 niniejszej Umowy. Z treści Załącznika nr 1A do porozumienia nr 1 z dnia 07 grudnia 2016r. do umowy ramowej przelewu wierzytelności wynika, iż powód przejął wierzytelność wobec pozwanego z tytułu powyższej umowy pożyczki gotówkowej na kwotę 4.436,92 zł.

Dowód:

- **umowa ramowa przelewu wierzytelności z 07.12.2016r. wraz z Załącznikiem nr 1A k. 33-37,**
- **porozumienie nr 1 do Umowy Ramowej Przelewu wierzytelności z 07.12.2016r. k.39,**
- **pełnomocnictwa k.37v,k.40-41, k.42-43**
- **odpis pełny (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. k.44-45,**
- **oświadczenie z 7.12.2016r. k.46.**

W dniu 12 grudnia 2016r. powód skierował do pozwanego (na adres ul. (...) S.) zawiadomienie o powyższym przelewie wierzytelności, informując, iż w sprawie wierzytelności z tytułu umowy nr (...) z dnia 10 maja 2016r. wyłączny kontakt powinien być z nabywcą tej wierzytelności. Natomiast wszelkich wpłat na poczet tej wierzytelności lub związanych z nią należności należy odtąd dokonywać wyłącznie na rachunek i w sposób wskazany przez nabywcę wierzytelności. Jednocześnie skierowano w tej samej dacie wezwanie do zapłaty kwoty 4.444,73 zł. Pozwany nie uregulował niniejszej należności. Do zapłaty pozostała kwota należności w kwocie 4.436,92 zł (objęta przelewem t.j. kapitał pożyczki – 3.700 zł, prowizja – 462 zł oraz kwota 274,92 zł tytułem odsetek za okres opóźnienia) oraz kwota 40,45 zł tytułem odsetek ustawowych od niespłaconego kapitału pożyczki od dnia 02 grudnia 2016r. do dnia 26 stycznia 2017r.

Dowód:

- **umowa ramowa przelewu wierzytelności z 07.12.2016r. wraz z Załącznikiem nr 1A k. 33-37,**
- **porozumienie nr 1 do Umowy Ramowej Przelewu wierzytelności z 07.12.2016r. k.39,**
- **zawiadomienie z 12.12.2016r. k.47-48**

Sąd zważył, co następuje:

Powód powołał się na zawarcie umowy pożyczki gotówkowej przez pozwanego i pierwotnego wierzyciela. Podnosił również, że pozwany nie wywiązał się z obowiązków nałożonych na niego umową. Jednocześnie wskazał, iż do zapłaty pozostała kwota należności w wysokości 4.436,92 zł (objęta przelewem t.j. kapitał pożyczki – 3.700 zł, prowizja – 462 zł oraz kwota 274,92 zł tytułem odsetek za okres opóźnienia) oraz kwota 40,45 zł tytułem odsetek ustawowych od niespłaconego kapitału pożyczki od dnia 02 grudnia 2016r. (bo do tej daty pierwotny wierzyciel naliczał odsetki) do dnia 26 stycznia 2017r.(poprzedzającego wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie).

W przedmiotowej sprawie strona pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy pożyczki gotówkowej ani treści tej umowy. Jedynie brak powiadomienia jej o dokonanych przelewach wierzytelności.

Podkreślić należy, iż uregulowany w art. 509 k.c. przelew wierzytelności należy do czynności prawnych rozporządzających, bowiem przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą zbywcy, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Podkreślić należy, że warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić

dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność (wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/99, Biul. SN 2000/1/1).

Treść powyższej regulacji jest następująca: art. 509 § 1 k.c. „ Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. § 2. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki”.

Zgodnie zaś z art. 514 k.c. – „Jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, zastrzeżenie umowne, iż przelew nie może nastąpić bez zgody dłużnika, jest skuteczne względem nabywcy tylko wtedy, gdy pismo zawiera wzmiankę o tym zastrzeżeniu, chyba że nabywca w chwili przelewu o zastrzeżeniu wiedział”.

Z art. 509 § 1 in fine KC wynika, że wierzycielowi nie wolno przenieść wierzytelności na osobę trzecią, jeżeli sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu, dokonanemu między stronami stosunku obligacyjnego, z którego ta wierzytelność wynika (pactum de non cedendo). Strony stosunku zobowiązaniowego mogą jednak wyłączyć zbywalność wierzytelności, gdyż przepis szczególny im na to wyraźnie zezwala. Artykuł 509 § 1 oraz art. 514 KC uznać trzeba za *lex specialis* w stosunku do art. 57 § 1 k.c.. Z mocy więc tych przepisów, umowne wyłączenie lub ograniczenie zbywalności wierzytelności jest dopuszczalne i wywiera skutek nie tylko *inter partes*, ale również wobec osób trzecich (*erga omnes*).

Tym samym w okolicznościach niniejszej sprawy z uwagi na powyższe ale i zapis zawarty w pkt 19.5 przedmiotowej (...) miał prawo *scedowania* (przekazania) praw do wierzytelności na osoby trzecie. Do jej skuteczności zgoda dłużnika nie była konieczna. A skuteczności przelewu nie ma wpływu to, czy dłużnik został zawiadomiony o powyższym przelewie. W tym stanie rzeczy zarzuty podniesione przez pozwanego były nieuzasadnione, a Sąd przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia powyższe ustalenia i rozważania orzekł jak w punkcie I wyroku t.j. zgodnie z żądaniem pozwu. Orzeczenie o kosztach znalazło swoje uzasadnienie w regulacji art. 481§ 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się jego wynagrodzenie i wydatki, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W rozpoznawanej sprawie stroną wygrywającą jest powód. Uwzględniając powyższe Sąd w pkt II sentencji wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 673 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, która stanowi wynagrodzenie adwokata, ustalone na podstawie § 2 pkt 3, (ale przy uwzględnieniu przede wszystkim wniosku strony zawartego w treści pozwu (600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U poz.1804 ze zmianami) oraz kwota 56 zł uiszczona tytułem opłaty od pozwu, nadto kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Orzeczenie w pkt III wyroku znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2016r. poz.623 ze zmianami) albowiem należna opłata sądowa od pozwu stanowiła kwotę 100 zł, a powód poniósł opłatę w kwocie 56 zł.

SSR Anita Wolska

I C 721/17 upr

ZARZĄDZENIE

Dnia 12 października 2018 r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełn. powoda.

3. przedłożyć akta z apelacją lub za 30 dni.

SSR Anita Wolska